

Vi mener fra Kristeligt Folkepartis side, at det er nødvendigt med en udvidet handlingsplan fra regeringen til forebyggelse af personfarlig kriminalitet, hvor man får konkretiseret initiativerne i forhold til truede børn og unge i endnu højere grad end det, som vi har set fra regeringens hånd hidtil. Vi må også tage fat på – igen, vil jeg næsten sige efter finanslovforslaget fra regeringen – at få forebyggelsen i centrum i de særligt belastede boligområder i forhold til kvarterløftsprojekter, i forhold til beboerrådgivning og renovering af boligbyggeri m.v., som vi jo ved fra Det Kriminalpræventive Råds arbejde faktisk har en kriminalitetsdæmpende effekt også i forhold til den grove vold og personfarlige kriminalitet, som forespørgslen i dag omhandler.

Vi mener også fra Kristeligt Folkepartis side, at det er nødvendigt at tage endnu mere hånd om at få gjort noget ved den alkoholrelaterede vold. Det er fint, at man vil drage omsorg for, at restauratører bliver ramt også på pengepungen, hvis de overskrider nogle grænser, men vi synes, at man skulle drage erfaringer ud fra den viden, man har fra kommuner, til at lave forebyggelsesnævns i stedet for bevillingsnævns – det kender man f.eks. fra Ikast Kommune – så man kommunalt får sammentænkt indsatsen som sådan.

Endelig vil jeg nævne, at vi mener, det er nødvendigt, at man sikrer mere behandling af afsonere, også mere end det, der allerede i dag er i forhold til seksualforbrydere, som ministeren har været inde på, med henblik på at sikre, at pågældende afsonere, der har begået personfarlig kriminalitet, kan komme ud og leve en kriminalitetsfri tilværelse.

Kl. 14.20

Der er ingen hurtige og lette løsninger, som justitsministeren sagde det. Det er den vedholdende indsats, der er nødvendig, ja, men derfor er det også nødvendigt, synes vi fra Kristeligt Folkepartis side, at regeringen kommer lidt mere i dybden end det, som er præsteret i de to handlingsplaner, som er fremlagt. Det er baggrunden for, at jeg på Kristeligt Folkepartis vegne skal fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget mener, at straf og andre sanktioner ikke kan stå alene, når det gælder om at bekæmpe personfarlig kriminalitet. Det kræver en hel-

hedsorienteret indsats, der bl.a. bør omfatte sociale, pædagogiske, uddannelses- og beskæftigelsesmæssige tiltag.

Regeringen har fremlagt en handlingsplan mod volds- og ungdomskriminalitet. Folketinget opfordrer imidlertid regeringen til inden 1. december 2002 for Folketinget at fremlægge en udvidet plan for forebyggelse af personfarlig kriminalitet. Planen skal bl.a. indeholde konkrete initiativer vedrørende

- en helhedsorienteret indsats for kriminalitets-truede familier og enkeltpersoner,
- en forebyggelse i særligt belastede boligområder,
- en forstærket indsats for at forebygge alkoholrelateret vold og
- en bedre hjælp til afsonere med henblik på at løse årsagerne til kriminaliteten og forebygge tilbagefald til kriminalitet, herunder ved tilbud om behandling m.v., hurtigere afklaring af boligforhold efter afsoning og bedre muligheder for efterværn.

(Forslag til vedtagelse nr. V 31).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag, der omfatter 131 ord, og som opfylder de nye regler om maksimalt 150 ord, indgår herefter i forhandling.

Vi går så til ordførerne, og den første, jeg har på min seddel, er hr. Karsten Nonbo.

Karsten Nonbo (V):

Jeg vil gerne indledningsvis takke de to konservative ministre, socialministeren og justitsministeren, for den handlekraft, de har vist de første 110 dage. Der er kommet meget på bordet, og der er gode forslag i de pakker, som ministrene har fremsat. Så det vil jeg ikke bruge tid på at gentage, men jeg vil prøve at finde nogle nye indfaldsvinkler i samme sag, så vi kan få en debat og ikke bare ensidigt fremlægge partiprogrammerne.

I Venstre anser vi en meget hurtig sagsbehandling som værende et godt instrument til forebyggelse af vold, en meget hurtig opklaring, en meget hurtig dom og en meget hurtig afsoning, når der sker vold.

Da voldsmand jo sjældent får en lang straf, burde man måske sætte dem til afsoning uden adgang til fællesskab, men til gengæld med større mulighed for besøg fra familien og fra kriminalitetsfri venner. Det giver større mulighed for at arbejde med voldsmanden i forhold til at fore-